Daiva MURMULAITYTĖ
Lietuvių kalbos institutas, Vilnius

PRIESAGOS *-ynė(s)* VEDINIAI „DABARTINĖS LIETUVIŲ KALBOS ŽODYNE"

Lietuvių kalbos žodžių daryba nemažai tyrinėta tiek istoriniu, tiek sinchroniniu aspektu. Pasitelkus kompiuterius atsirado galimybė jos tyrimą paįvairinti, pvz., nagrinėti žodžių darybą dar ir statistiškai. Be abejo, rimta statistinė analizė nėra paprastas žodžių skaičiavimas, tačiau pradžioje pravartu turėti ir tikslius absoliučius bei santykinius žodžių darybos duomenis, nes iki šiol tikslios statistikos nebuvo. Dirbant su „Dabartinės lietuvių kalbos žodyno" kompiuteriniu variantu (toliau – DLKŽ(k)), norėta paskaičiuoti, kiek jame apskritai yra tam tikros priesagos vedinių, kaip jie pasiskirsto pagal bendrąsias darybos reikšmes, iš kokių kalbos dalių ir kokios struktūros pamatinių žodžių yra padaryti, ar pakitęs (ir kaip) jų darybos pamatas ir pan.

1. Bendrieji duomenys

DLKŽ(k) 189 žodžiai baigiasi *-ynė*[1]. *Rūgštýnė* ir *stýpýnė* dėl dvejopo kirčiavimo pateikti po du kartus. 11 atvejų (5,82%) tai nėra priesagos *-ynė* vediniai: *aguõntrynė*, *dýnė* ntk., *gadýnė* psn., *linãmynė*, *mynė̃*, *pynė̃*, *plýnė*, *šeivãtrynė*, *trynė̃*, *urkštýnė* ir *žvýnė*. 2 vietos pavadinimai sudaryti su sudėtine priesaga *-umynė*: *klampumýnė*, *tankumýnė*. Dar 3 žodžiai turi priesagą *-ynė*, tačiau nėra jos vediniai – tokie buvo jų pamatiniai žodžiai, t.y. priesaga *-ynė* buvo darybos formantas ankstesniame darybos žingsnyje, pvz., *papušynė̃* (: *pušýnas*), *prótėvynė* (: *tėvýnė*) ir *gùdnotrynė* (: *nõtrynė*). Taigi lieka 173 žodžiai – priesagos *-ynė* vediniai. Tai sudaro 91,53% visų žodžių su šiuo baigmeniu ir 98,30% visų žodžių, turinčių šią priesagą.

20 daugiskaitinių daiktavardžių yra priesagos *-ynės* vediniai. Žodis *rūgštýnės* (2, 1) dėl dvejopo kirčiavimo DLKŽ(k) pateiktas du kartus.

2. Vediniai pagal darybos kategorijas

Prieš skirstant šios priesagos vedinius į darybos kategorijas ir aiškinantis, kiek vedinių sudaro vieną ar kitą kategoriją, atkreiptinas dėmesys į tai, kad

[1] Be abejo, tokiam duomenų kiekiui statistiškai tirti kompiuteris nereikalingas, tačiau, tarkim, priesagos *-imas* daiktavardžių DLKŽ(k) yra apie 14,5 tūkstančio. Tad tiriant priesagos *-ynė* vedinius tiesiog norėta patikrinti kai kurias darbo su kompiuteriu galimybes.

dažnai vienas ir tas pats, tik kelias reikšmes turintis, žodis darybos požiūriu gali priklausyti kelioms darybos kategorijoms, pvz., *nakvýnė* 1. „nakvojimo vieta", 2. „nakvojimas". Todėl tiriant vedinių darybos statistiką svarbus ne tik pačių žodžių, bet ir jų reikšmių skaičius. Šiame straipsnyje žodžiui kuria nors viena jo reikšme pavadinti vartojamas sememos terminas, skiriant nuo apskritai išvestinio žodžio, kuris gali turėti ir daugiau reikšmių. Tokių priesagos *-ynė* sememų DLKŽ(k) yra 228.

Pereinant prie veiksmažodinių priesagos *-ynė(s)* vedinių aptarimo – pora pastabų dėl žodžio *dilgỹnė*. DLKŽ(k) jis pateikiamas kaip dvireikšmis žodis: 1. žr. d i l g ė l ė (bot. „piktžolė, vaistinis, pluoštinis augalas, kurio stiebas ir lapai turi dilginamųjų plaukelių (Urtica)"); 2. žr. d i l g ė l y n a s („vieta, kur prižėlę dilgėlių"). LKŽ II 549 tai irgi yra dvireikšmis žodis, tik reikšmės pateikiamos kiek kitaip: 1. „dilgėlių krūmas"; 2. „dilgėlė", nors pirmosios reikšmės pavyzdžiai – *Dilgỹnėj radau vištą periant* Ds. ir kt. – tiktų ir vietos reikšmei iliustruoti. Taigi čia galima įžiūrėti esant du homonimus, kurie ne tik skiriasi bendrąja darybos reikšme, bet ir yra padaryti iš skirtingų kalbos dalių žodžių: *dilgỹnė* „dilgėlė" reiškia veikėją arba ypatybės turėtoją (žiūrint, ką laikysime pamatiniu žodžiu – veiksmažodį *dìlginti* ar būdvardį *dilgùs*), o *dilgỹnė* „dilgynas" – vietą, jo pamatinis žodis yra daiktavardis *dìlgė*. Abejojant, ką laikyti pirmojo homonimo pamatiniu žodžiu, jis į statistiką neįtraukiamas[2].

2.1. Priesagos *-ynė* vediniai gali remtis veiksmažodžiais ir vardažodžiais (daiktavardžiais ir būdvardžiais). Iš veiksmažodžių padaryti 72 vediniai, turintys iš viso 116 reikšmių. Tai sudaro atitinkamai 41,62% visų su šia priesaga padarytų žodžių (skaičiuojant sememas – 51,10%). Vardažodžiais remiasi 101 žodis, turintis iš viso 111 reikšmių (58,38% ir 48,90%). Krinta į akis tai, kad veiksmažodinių ir vardažodinių vedinių santykis, skaičiuojant žodžius ir sememas, nesutampa. Skaičiuojant žodžius, priesagos *-ynė* veiksmažodiniai ir vardažodiniai vediniai pasiskirsto apytikriai santykiu 4:6, o skaičiuojant sememas – maždaug per pusę. Beveik 10% skirtumas susidaro dėl to, kad iš veiksmažodžių padaryta daugiau keliareikšmių žodžių nei iš vardažodžių. Taip yra todėl, kad veiksmažodiniams vediniams būdingos darybos kategorijos nuo seno yra susijusios – veiksmų, veiksmo rezultatų, įrankių, vietų, veikėjų pavadinimai dažnai daromi su tais pačiais afiksais (plg. DDR 18, 232). Vardažodiniai vediniai daug dažniau nei veiksmažodiniai DLKŽ(k) turi tik vieną reikšmę (plg. atitinkamai 92,16% ir 60,44%).

Minėta, kad DLKŽ(k) yra 20 daugiskaitinių priesagos *-ynės* vedinių. Žodis *rūgštỹnės* padarytas iš būdvardžio, kiti 19 – veiksmažodiniai vediniai. Vienas jų – *stumdỹnės* – turi dvi reikšmes – 1. „spūstis"; 2. „peštynės, susistumdymas".

---

[2] Toliau abejotinos darybos vediniai į statistiką taip pat neįtraukiami, procentai skaičiuojami remiantis tik aiškios darybos pavyzdžiais.

2.2. P. Skardžiaus darbe (LKŽD 270–272) tik trumpai ir labai apytikriai nurodomos pagrindinės priesagos *-ynė(s)* vedinių darybos reikšmės. Iš V. Urbučio daiktavardžių darybos skyriaus „Lietuvių kalbos gramatikoje" (toliau – LKG) sužinome, kad priesagos *-ynė(s)* vediniai apskritai gali būti: veiksmažodžių abstraktai (NA), veikėjų[3] (NAg), ypatybės turėtojų[4] (NAt), įrankių (NI), vietų (NL), kuopiniai (NC) ir švenčių bei apeigų pavadinimai (NF)[5]. NAt (LKG I §596 15), §597 2)) ir NC (LKG I §730 4)) būdingi vardažodiniams, NA (LKG I §443), NAg (LKG I §515), NL (LKG I §642) ir NF (LKG I §738 1)) – veiksmažodiniams, o NL (LKG I §668) – tiek vardažodiniams, tiek veiksmažodiniams vediniams.

Pereinant prie veiksmažodinių vedinių statistikos apžvalgos – keletas pavyzdžių, kurių skyrimas vienam ar kitam darybos tipui kelia abejonių.

Gužýnė šnek. „pasilinksminimas, pašokis, vakarėlis" – galėtų būti NA, tačiau plg. *gėrýnė* „svaigalų gėrimas, išgertuvės" – NF (LKG I §738 1)).

Maišalýnė 1. „iš įvairių produktų sutaisytas valgis" bei *makalýnė* 2. „prastas, sumaišytas valgis" veikiausiai yra NR arba sukonkretėjęs NA. LKG nenurodoma, kad veiksmažodiniai vediniai su šia priesaga galėtų reikšti veiksmo rezultatą, tačiau jau minėta, kad NA, NR, NI, taip pat NL ir NAg yra glaudžiai susiję, ir kartais sunku vienareikšmiškai nustatyti, kuriai darybos kategorijai vedinys priklauso. Valgius reiškiantys vediniai *maišalýnė* ir *makalýnė* čia laikomi NR.

Maišalýnė 2. „sąmyšis, netvarka" bei *makalýnė* 3. prk. „sąmyšis, maišatis, netvarka" skaičiuojami kartu su NA. Priklausančiu šiai darybos kategorijai laikomas ir vedinys *kamšalýnė*, DLKŽ(k) paaiškintas vienu žodžiu – „kamšatis", o šis savo ruožtu reiškia susikimšimą, spūstį. Tiesa, LKG I §668 panašus vedinys *kamšýnė (kimšýnė)* „susikimšimas, kamša" pateiktas šalia kitų vietos pavadinimų. P.Skardžius (LKŽD 270) žodį *kamšýnė* „susikimšimas, spūstis" laiko NA.

Pãdarynė 2. kuop. „padargai, įrankiai". Nors ir pažymėtas kuop., šis vedinys, matyt, laikytinas NI. Kuopiniai priesagos *-ynė(s)* vediniai paprastai remiasi daiktavardžiais (*ãvalynė*, *bimbalýnė*, *patalýnė* ir t.t.). LKM 80 teigiama, kad iš veiksmažodžių kuopiniai pavadinimai nedaromi. Kita vertus, NC (tiesa, daugiausia būtent vardažodiniai) labiausiai siejasi su vietų pavadinimais (LKŽD 271, LKG I §725), o šie gali būti daromi ir iš veiksmažodžių, plg. *knibždýnė*

---

[3] LKG jie dar vadinami ir veiksmažodinės ypatybės turėtojų pavadinimais.

[4] LKG vartojamas vardažodinės ypatybės turėtojų pavadinimas.

[5] Sutartinis žymėjimas remiasi lotyniškais darybos kategorijų pavadinimais: NA – nomina actionis, NAg – nomina agentis, NAt – nomina attributiva, NR – nomina resultativa, NI – nomina instrumenti, NL – nomina loci, NC – nomina collectiva ir NF – nomina feriarum et ritualia. Straipsnyje dar vartojamos santrumpos NL(C) (žymi vietų pavadinimus, kartu turinčius ir kuopinę reikšmę) bei NLgr (reiškia „grynuosius" vietų pavadinimus).

„judanti, krutanti daugybė“, *makalýnė* 1. „skysta purvynė, dumblynė“, *makasýnė* „t.p.“, *marmalýnė* 1. „purvynas“; 2. „klampynė, liūnas“, *mirgalýnė* „mirgančių daiktų daugybė“ – šie vediniai čia skaičiuojami kartu su vietų pavadinimais, kaip ir LKG. Straipsnio pabaigoje pateiktose lentelėse tokio pobūdžio vediniai iš visų vietų pavadinimų išskirti santrumpa NL(C), tačiau kartu su kitais („grynaisiais“, neturinčiais kuopinės reikšmės atspalvio) vietų pavadinimais sudaro bendrą NL darybos kategoriją.

Sėdýnė reikšme „vieta vežime atsisėsti, pasostė” LKŽD 271, LKG I §642, turbūt ir LKMA 65 bei LKM 78 (nes čia šio žodžio reikšmė nenurodoma), laikomas įrankio pavadinimu. Tačiau vargu ar šis žodis reiškia įrankį reikšme „sėdimoji kūno vieta, užpakalis“. Galbūt tai yra vietų pavadinimai (abiem atvejais)? Šiaip jau įrankių pavadinimai linkę virsti vietų pavadinimais (ne vien lietuvių kalboje), jie daromi su tomis pačiomis priesagomis (plg. DDR 208). Antra vertus, jau minėta, kad šios priesagos vietų pavadinimai dažniausiai kartu reiškia ir daiktų sankaupą (nors tai labiau būdinga vardažodiniams priesagos *-ynė(s)* vediniams). Šiuo atveju to nėra. Tad pirmąja, „pasostės“, reikšme šis žodis skaičiuojamas kartu su vietų pavadinimais, o antroji semema, kaip ir *gužýnė*, į statistiką neįtraukiama.

2.3. Taigi veiksmažodinių priesagos *-ynė(s)* vedinių pasiskirstymas į žodžių darybos kategorijas tiriamas remiantis 114 DLKŽ(k) pateiktų aiškios darybos vedinių (sememų).

1-osios lentelės duomenys rodo, kad beveik pusę (42,98%) aptariamųjų vedinių žodyne sudaro įrankių pavadinimai (pvz., *griežýnė*, *laidýnė*), o veiksmų pavadinimų (pvz., *kaitalýnė*, *lojýnė*) yra šiek tiek daugiau nei dešimtadalis (12,28%). Antra vertus, tarp daugiskaitinių priesagos *-ynės* vedinių vyrauja veiksmažodžių abstraktai (90,00%, pvz., *badýnės*, *gaudýnės* ir kt.). Tokia didelė jų dalis kiek pakeičia ir bendrą statistinį vaizdą – veiksmų pavadinimų tarp priesagos *-ynė(s)* vedinių yra beveik ketvirtadalis (23,88%). Ši darybos kategorija pakyla iš ketvirtos į antrą vietą, pralenkdama vietų ir veikėjų pavadinimus (atitinkamai 18,66% ir 17,16%). Pastarųjų dviejų kategorijų bei veiksmo rezultatų pavadinimų daugiskaitinių pavyzdžių DLKŽ(k) nėra. Apie 3/4 iš veiksmažodžių padarytų vietų pavadinimų žymi tik vietą ir neturi papildomo kuopinės reikšmės atspalvio, pvz., *čiuožýnė*, *landýnė*, *pérdarynė*, *slėpýnė* ir kt.

Veikėjų pavadinimai gali būti bendrosios – 18 (78,26%) – arba moteriškosios – 5 (21,74%) – giminės. Pastarieji paprastai žymi daiktus, kai kurie gali būti laikomi ir įrankių pavadinimais, pvz., *tarškýnė* „koks tarškiamas daiktas, terkšlė, tarškalas“ (plg. žodis *terkšlė* turi penkias reikšmes ir visais penkiais atvejais tai yra įrankių pavadinimai). Jei šis vedinys bei *girgždýnė* „kas girgžda, girgždanti padarynė“ (plg. *pãdarynė* 1. „padargas, įrankis“) ir *spygsýnė* „spingsulė“ būtų laikomi įrankių pavadinimais (LKG I §515 *girgždýnė* ir *spygsýnė* vis dėlto priskiriami NAg, DLKG §245 – taip pat, nors čia nenurodomos jų reikš-

mės), šio tipo pavyzdžių kiek padaugėtų, bet NAg vieta tarp kitų darybos kategorijų nepakistų.

2.4. Jau minėta, kad iš vardažodžių su priesaga *-ynė* padarytas 101 žodis (111 sememų). Pagal pamatinius žodžius jie pasiskirsto taip: iš daiktavardžių – 84 žodžiai (83,17% visų vardažodinių vedinių) arba 88 sememos (79,28%), iš būdvardžių – 17 žodžių (16,89%) arba 23 sememos (20,72%). Vienas būdvardinis vedinys – *rūgštynė* (2, 1) – dėl dvejopo kirčiavimo pateiktas du kartus.

LKG nurodo, kad vardažodiniai priesagos *-ynė* vediniai gali būti šių darybos kategorijų: ypatybės turėtojų (NAt, LKG I §596 15), §597 2)), vietų (NL, LKG I §668) ir kuopiniai (NC, LKG I §30 4)) pavadinimai.

Tiriant daiktavardinių priesagos *-ynė* vedinių pasiskirstymą pagal darybos kategorijas, pirmiausia atsiribota nuo žodžio *jovalynė* „kas sujaukta, sumaišyta, netvarka", nes neaišku, kuriai darybos kategorijai jį priskirti. NAt pavyzdžių tėra trys: *puodynė* „molinis puodas; jame telpantis kiekis", *rupūžynė* 2. vulg. „bjaurus dalykas", *vakarynė* „Kuršių pamario šiaurvakarių vėjas". Tai sudaro 3,45% visų daiktavardinių sememų. LKG I §597 2) pateikia tarminių, žemaitiškų, priesagos *-ynė* vedinių, pavadinančių valgius: *bulbynė*, *kankolynė* ir kt. Šios kategorijos pavyzdžių DLKŽ(k) nėra.

81 vedinys (93,10% visų, padarytų iš daiktavardžių) žymi vietas. 36 atvejais apibrėžiant vietą vartojami žodžiai *daug* arba *gausu*, pvz.: *beržynė* „vieta, kur auga daug beržų", *žabynė* „vieta, kur gausu žabų", taigi kartu tai yra ir kuopiniai pavadinimai. Tačiau sankaupa gali būti išreikšta ir kitaip, pvz., *alksnynė* „alksnių priaugusi vieta". Čia dar minėtini įvairūs žemės, taip pat pievų, raistų, kelių, miškų ir pan. pavadinimai: *durpynė* „šlapia, prie durpių, durpinga žemė", *kupstynė* „kupstuota vieta, pieva", *ledynė* „ledu apšalusi vieta, apledėjęs kelias", *liūgynė* „vieta, kur liūgai, purvynas", *miškynė* „miškinga vieta", *velėnynė* „vieta, kur ištisa velėna, neįdirbta žemė" ir kt. Taigi NL(C) yra gerokai daugiau – 77 (95,06% visų NL), t.y. beveik visi daiktavardiniai vietų pavadinimai kartu reiškia ir daiktų sankaupą. „Grynųjų" vietų pavadinimų (NLgr) DLKŽ(k) tėra 3 žodžiai (4 sememos, 4,94%): *šilynė* „šilainė", t.y. „žemė prie smėlio", *tėvynė* 1. „gimtasis kraštas"; 2. „kilimo vieta", *uošvynė* „uošvių namai".

3 vediniai (3,45% visų daiktavardinių sememų) yra kuopiniai pavadinimai: *ãvalynė* „gaminiai kojoms apsiauti" (plg. LKG I §730 4), DLKG §443 3), nors P.Skardžiaus LKŽD 271 tai yra NI), *kirmėlynė* 2. prk. „knibždynas" (jei laikytume tai „grynu" kuopiniu pavadinimu be papildomo vietos reikšmės atspalvio, nes NL(C) šis vedinys yra pirmąja savo reikšme – 1. „daugybė kirmėlių; vieta, kur daug kirmėlių"), *pãtalynė* „visas lovos paklojimas (paklodė, antklodė, pagalvė)".

Iš būdvardžių padaryta 17 priesagos *-ynė* vedinių (16,83% visų iš vardažodžių išvestų žodžių), bendrai turinčių 23 reikšmes (20,72% visų vardažodinių sememų). Didžioji dauguma – 19 (82,61%) – yra vietų pavadinimai, pvz., *dykynė* 1. „prastas laukas"; 2. „tuščia, negyvenama vieta", *kiáurynė* 1. „skylė,

anga; tuštuma"; 2. „bedugnė, praraja"[6], *mėlỹnė* 1. „mėlyna kūno dėmė (ppr. nuo sumušimo)"; 2. „dangaus mėlynuma, žydrynė"; 3. spec. „medienos balanos pamėlynavimas nuo grybo".

3 žodžiai (4 sememos (17,39%)) pavadina ypatybės turėtojus: *mėlỹnė* 4. bot. „erikinių šeimos miškų ir pelkių uogakrūmis, vedantis mėlynas sultingas, rūgštokas uogas (Vaccinium myrtillus); jo uoga", *rūgštỹnė* bot. „rūgtinių šeimos laukinis ir kultūrinis maistinis, vaistinis augalas, piktžolė (Rumex)", *šlykštỹnė* 1. „šlykštus daiktas, dalykas; 2. b. „šlykštus žmogus ar gyvūnas".

DLKŽ(k) tėra vienas daugiskaitinis vardažodinis priesagos *-ynės* vedinys. Tai iš būdvardžio padarytas NAt *rūgštỹnės*.

2-osios lentelės duomenys rodo, kad didžioji dauguma vardažodinių priesagos *-ynė(s)* vedinių (90,10%) žymi vietas, apie 3/4 jų (77,00%) turi papildomą kuopinės reikšmės atspalvį, „grynųjų" kuopinių pavadinimų tėra 2,70%.

2.5. NL iš aštuonių minėtų darybos kategorijų išsiskiria tuo, kad vietas žymintys priesagos *-ynė* vediniai daromi ir iš veiksmažodžių, ir iš vardažodžių. Likusioms septynioms darybos kategorijoms priklausą vediniai yra arba veiksmažodiniai (NI, NA, NAg, NF ir NR), arba vardažodiniai (NAt ir NC, pastarieji – tik daiktavardiniai).

Iš vardažodžių su priesaga *-ynė* padaryta keturiskart daugiau NL nei iš veiksmažodžių (80,00% ir 20,00%), tačiau veiksmažodinių vedinių DLKŽ(k) daugiau (20,00%) negu būdvardinių (15,20%).

Vietų pavadinimai dažnai kartu žymi ir daiktų sankaupą, t.y. gali būti laikomi ir kuopiniais pavadinimais. Didžioji dauguma NL(C) padaryta iš daiktavardžių, iš būdvardžių išvestų žodyne nėra nė vieno pavyzdžio, iš veiksmažodžių – labai nedaug (7,23%, tik 6 sememos, pvz., *knibždỹnė* „judanti, krutanti daugybė", *makalỹnė* 1. „skysta purvynė, dumblynė", *makasỹnė* „t.p." ir kt.)[7].

„Grynųjų" vietų pavadinimų (NLgr) beveik po lygiai padaryta iš veiksmažodžių (45,24%) ir vardažodžių (54,76%), bet būdvardinių vedinių yra penkiskart daugiau nei daiktavardinių (45,24% ir 9,52%).

Veiksmažodinių NLgr ir NL(C) santykis atvirkščiai proporcingas vardažodinių NLgr ir NL(C) santykiui, t.y. iš veiksmažodžių padaryta daugiau „grynųjų" vietų pavadinimų, o didžioji dauguma vardažodinių vietų pavadinimų turi ir kuopinės reikšmės atspalvį. Tai ypač būdinga vediniams iš daiktavardžių (77 sememos – NL(C), pvz., *alksnỹnė* „alksnių priaugusi vieta" ir tik 4 – NLgr, pvz., *tėvỹnė* 1. „gimtasis kraštas"; 2. „kilimo vieta").

Apskritai vietų pavadinimai sudaro apie pusę (51,02%) visų priesagos *-ynė(s)* vedinių DLKŽ(k).

---

[6] P. Skardžius LKŽD 272 *kiáurynė* „siauruma, skylė" vadina kitokios reikšmės (t.y. ne NA, NAg, NI, NC ar NL) dariniu.

[7] Darybos raidos požiūriu tokius vedinius nagrinėjo S. Ambrazas (1995: 185–186, 196).

3. Vediniai pagal reikšmių skaičių

3.1. Vienareikšmių veiksmažodinių priesagos *-ynė* vedinių yra 37 (50,68% visų žodžių, su šia priesaga išvestų iš veiksmažodžių): NI – 15, NL – 10, NAg – 7, NA – 3, NF – 1, ? – 1 (*gužýnė*); su priesaga *-ynės* padaryta 18 vedinių (94,74%): NA – 16, NI – 1, NF – 1; apskritai su *-ynė(s)* – 55 (60,44%): NA – 19, NI – 16, NL – 10, NAg – 7, NF – 2, ? – 1. Taigi vienareikšmiai veiksmažodiniai vediniai daugiausia yra veiksmų pavadinimai (34,55% visų vienareikšmių veiksmažodinių vedinių).

36 (39,56%) iš veiksmažodžių padaryti žodžiai turi daugiau negu vieną reikšmę: su *-ynė* – 35 (48,61%), su *-ynės* – 1 (5,26%, *stumdýnės* – abi anksčiau minėtos reikšmes yra NA). 30 žodžių yra dviejų reikšmių, 15-os iš jų abi reikšmės yra tos pačios darybos kategorijos[8], 3 turi po tris reikšmes (vienas – *paláidynė* – visais trim atvejais pavadina įrankius), 3 – po keturias reikšmes (*landýnė* ir *laužýnė* visos keturios reikšmės – NL, *sukýnė* – NI).

57,14% visų keliareikšmių veiksmažodinių priesagos *-ynė(s)* vedinių visos reikšmės yra tos pačios darybos kategorijos, dauguma jų pavadina įrankius (55,00%).

15 (41,66%) keliareikšmių žodžių pagal darybos reikšmes gali priklausyti dviem darybos kategorijoms, 8 atvejais (53,34%) tai NI ir NAg (iš jų septynių (87,50%) pirmoji reikšmė – NI), 4 atvejais (26,67%) – NA ir NAg (visų žodžių pirmoji reikšmė – NA), po 1 (6,67%) – NA ir NL (*nakvýnė*), NI ir NL (*stovýnė*) bei NR ir NA (*maišalýnė*). *Makalýnė* „prastas, sumaišytas valgis“ laikant veiksmo rezultato pavadinimu, šis žodis vienintelis iš 36 keliareikšmių (2,78%) turi trijų darybos kategorijų reikšmes – NL, NR ir NA.

3.2. Vardažodiniai vediniai daug dažniau nei veiksmažodiniai DLKŽ(k) yra vienareikšmiai – 92,16%, veiksmažodinių tokių, jau minėta, tėra 60,44%. Daugiausia vienareikšmių vardažodinių vedinių žymi vietas (93,55%) (plg. veiksmažodinių – veiksmus (34,55%), vietų pavadinimai šiuo atveju yra antroje vietoje).

8 vardažodiniai priesagos *-ynė* vediniai (7,84% visų priesagos *-ynė(s)* vedinių iš vardažodžių) turi daugiau nei vieną reikšmę: 4 žodžiai išvesti iš daiktavardžių (4,76% visų daiktavardinių vedinių), 4 – iš būdvardžių (16,67% visų būdvardinių vedinių). 7 vardažodiniai vediniai (87,50%) yra dvireikšmiai, vienas (12,50%) turi keturias reikšmes. Visi daiktavardiniai keliareikšmiai vediniai yra dviejų reikšmių, dviem atvejais jos yra tos pačios darybos kategorijos (NL – *pempýnė* ir *tėvýnė*), kitais dviem – skirtingų: *kirmėlýnė* – NL ir NC, *rupūžýnė* – NL ir NAt. Trijų dvireikšmių būdvardinių vedinių reikšmės yra vienos darybos kategorijos: *dykýnė* ir *kiáurynė* – NL, *šlykštýnė* – NAt. 4 reikšmes

---

[8] Neskaičiuojant minėto *sėdýnė*.

turinčio žodžio *mėlýnė* reikšmės yra dviejų darybos kategorijų: pirmosios trys – NC, o 4-oji – NAt.

Taigi 62,50% keliareikšmių vardažodinių vedinių reikšmės yra tos pačios darybos kategorijos (daiktavardinių – 50,00%, būdvardinių – 75,00%), 37,50% – skirtingų (daiktavardinių – 50,00%, būdvardinių – 25,00%). Tos pačios darybos kategorijos reikšmes dažniausiai turi vietų pavadinimai – 80,00% (daiktavardiniai – visi, o būdvardinių – 66,67%). Atkreiptinas dėmesys, kad šiuo atveju santykiniai dydžiai yra labai sąlyginiai, nes skaičiuojami iš mažo duomenų skaičiaus – keliareikšmių vardažodinių priesagos *-ynė* vedinių DLKŽ(k) tėra 8.

Daugiskaitinių keliareikšmių šios priesagos vedinių iš vardažodžių DLKŽ(k) nėra.

4. Vediniai pagal pamatinių veiksmažodžių sandarą

Kompiuterinės DLKŽ žodžių darybos analizės programa šalia antraštinio žodžio pateikia jo morfeminę sudėtį. Tai leidžia papildyti darybos tyrimą. Tarkim, galima pasižiūrėti, ar nagrinėjama priesaga vediniuose eina tuoj po šaknies, ar yra antra, trečia ir t.t. Iš to galima spręsti apie pamatinių žodžių struktūrą – ar jie yra paprastieji, ar išvestiniai, priesaginiai, ar jų priesagos perėjo į vedinius. Pavyzdžiui, pastebėta, kad 55 veiksmažodiniai priesagos *-ynė* vediniai iš 72 (76,39%) šią priesagą turi iš karto po šaknies, 17 vedinių (23,61%) ji yra antroji, t.y. pastarieji vediniai padaryti iš išvestinių (išplėstines priesagas turinčių) veiksmažodžių.

4.1. 11 vedinių (64,71% visų, turinčių tarp šaknies ir priesagos *-ynė(s)* kokį nors formantą) padaryta iš veiksmažodžių, turinčių priesagas *-al(i)uoti(s), -al(i)oti(s)*: *barškalýnė*, *gargalýnė*, *kaitalýnė*, *kamšalýnė*, *maišalýnė*, *makalýnė*, *marmalýnė*, *mirgalýnė*, *plepalýnė*, *tarškalýnė*, *tauškalýnė*. Formos požiūriu jų darybą galima būtų aiškinti vienu iš dviejų būdų: tai priesagos *-ynė* vediniai 1) iš veiksmažodinių daiktavardžių, priesagos *-alas* vedinių (plg. *bimbalýnė* : *bim̃balas*, *ãvalynė*, *jovalýnė*); 2) iš antrinių veiksmažodžių, savo ruožtu padarytų iš priesagos *-alas* vardažodžių. Semantika rodo, kad pamatiniais žodžiais laikytini veiksmažodžiai. Plg. LKG *gargalýnė* (I §515) ir *kaitalýnė* (I §444) bei DDR *makalýnė* (§386) laikomi veiksmažodiniais vediniais.

1 vedinio (5,88%) – *erzelýnė* – pamatinis veiksmažodis baigiasi *-eliuoti* (*eřzeliúoti* : *eřzelis*).

4 vediniai (23,53%) – *grumdýnė*, *lakdýnė*, *šildýnė*, *šokdýnė* – turi iš pamatinių veiksmažodžių perėjusį formantą *-d-*. *Grumdýnė* ir *šildýnė* padaryti iš mišriųjų *-dyti* veiksmažodžių, *lakdýnė* ir *šokdýnė* – iš priesaginių *-dinti* veiksmažodžių, kurių išplėstinės priesagos baigiamoji dalis *-in-* į vedinį nepereina.

1 vedinys (5,88%) – *spygsýnė* – turi iš mišriojo veiksmažodžio *spygsóti* ar *spygsėti* perėjusį formantą *-s-*.

Iš 19 daugiskaitinių priesagos *-ynės* vedinių tam tikrus formantus tarp šaknies ir minėtos priesagos turi 5 (26,36%): 1) *kraustýnės* ir *slapstýnės* padaryti iš

mišriųjų *-styti* veiksmažodžių (formantas *-st-* perėjo į vedinius); 2) *stumdỹnės*, *šaudỹnės* ir *žudỹnės* – iš mišriųjų *-dyti* veiksmažodžių (formantas *-d-* perėjo į vedinius).

Taigi apskritai DLKŽ(k) veiksmažodiniai priesagos *-ynė(s)* vediniai gali turėti šiuos formantus, perimtus iš pamatinių antrinių ir mišriųjų veiksmažodžių: *-al-* (11, arba 50,55% visų žodžių su formantais tarp šaknies ir priesagos *-ynė(s)*), *-d-* (7, arba 31,81%), *-st-* (2, arba 9,09%), *-el-* (1, arba 4,55%) ir *-s-* (1, arba 4,55%). Iš viso tokių vedinių yra 22 iš 91 (24,18%).

4.2. Priesagos *-ynė(s)* vediniai gali būti daromi iš įvairios struktūros veiksmažodžių: pirminių, priesaginių, mišriųjų, priešdėlinių (statistinius duomenis žr. 3-ojoje lentelėje). Kai kurių vedinių pamatinius veiksmažodžius tiksliai nustatyti nėra lengva. Antai *tarškỹnė* 1. „koks tarškiamas daiktas, terkšlė, tarškalas"; 2. b. šnek. „tarškalius" gali būti padaryti tiek iš *tarkšti*, tiek iš *tarškėti*. Vedinio *šokỹnė* 1. „stovai su kartele, per kurią šokinėjama"; 2. „lenta, nuo kurios šokinėjama į vandenį, tramplinas" pamatiniu žodžiu, matyt, galima būtų laikyti ir pirminį veiksmažodį *šókti*, nors panašios reikšmės *šankỹnė* 1. „kliūtis, per kurią šokinėjama", 2. „lenta, nuo kurios šokinėjama į vandenį, tramplinas" bei *šokdỹnė* „šokyklė" („virvutė su rankenomis šokinėti"), padaryti iš priežastinių priesaginių veiksmažodžių *šankìnti* bei *šokdìnti*, rodo, kad ir žodis *šokỹnė* galėtų remtis ir priesaginiu priežastiniu veiksmažodžiu *šokìnti*[9]. Galbūt būtų prasminga patyrinėti, kokios struktūros tie paralelūs pamatiniai veiksmažodžiai gali būti, pvz., pirminis ir mišrusis, pirminis ir priesaginis, keli mišrieji, keli priesaginiai ir t.t. Tačiau šiuo atveju tokių pavyzdžių yra labai nedaug, jų nepakanka rimtiems statistiniams apibendrinimams.

Apskritai daugiausia žodžių su priesaga *-ynė(s)* padaryta iš pirminių (35,16%) veiksmažodžių, nors daugiskaitiniai vediniai dažniau remiasi mišriaisiais (57,89% visų daugiskaitinių vedinių). Beveik po lygiai šios priesagos vedinių remiasi priesaginiais ir mišriaisiais veiksmažodžiais – atitinkamai 24,17% ir 23,08%. Tačiau vienaskaitos forma pateiktieji vediniai dvigubai dažniau daromi iš priesaginių veiksmažodžių (plg. 27,78% ir 13,89%), tuo tarpu daugiskaitiniai beveik šešiskart dažniau remiasi mišriaisiais veiksmažodžiais (10,53% ir 57,89%). 4 daiktavardžiai padaryti iš priešdėlinių veiksmažodžių: *pãdarynė*, *paláidynė*, *pašėlỹnė*, *pérdarynė*. Nemažai vedinių (12,09%) gali būti motyvuoti kelių pamatinių žodžių. Daugiausia tai iš garsinių veiksmažodžių padaryti veikėjų arba įrankių pavadinimai, kurie gali remtis tiek pirminiais, tiek mišriaisiais ar priesaginiais veiksmažodžiais, pvz., *birzgỹnė* : *bìrgzti* ir *birzgéti*, *čirškỹnė* : *čìrkšti* ir *čirškéti*, *tauškỹnė* : *taũkšti* ir *tauškéti* bei kt.

---

[9] Tokių vedinių statistika pateikta penktoje 3 lentelės eilutėje.

4.3. Skaičiuojant atskirų darybos kategorijų vedinius (sememas) matyti (žr. 4-ąją lentelių grupę), kad veiksmažodiniai NI, NA, NL ir NAg kategorijų vediniai daromi iš įvairios struktūros (pirminių, priesaginių, mišriųjų, priešdėlinių) veiksmažodžių, nemaža jų dalis (14,93%) siejasi su keliais pamatiniais žodžiais. Beveik pusė įrankių pavadinimų padaryta iš pirminių veiksmažodžių. Daugumos vietų ir veikėjų pavadinimų pamatiniai veiksmažodžiai taip pat yra pirminiai (atitinkamai 40,00% ir 30,43%), tuo tarpu didžioji dalis veiksmų pavadinimų padaryta iš priesaginių ir mišriųjų veiksmažodžių (po 37,50%), o pirminių veiksmažodžių vediniai nesudaro nė penktadalio visų veiksmų pavadinimų (18,75%). Vietų ir veikėjų pavadinimų daugiau padaryta iš priesaginių nei iš mišriųjų veiksmažodžių, o įrankių pavadinimai – atvirkščiai, dažniau yra mišriųjų nei priesaginių veiksmažodžių vediniai (nors abiem atvejais vienos ir kitos struktūros pamatinių veiksmažodžių statistiniai duomenys nelabai daug skiriasi, 6–10%). Daryba iš priešdėlinių veiksmažodžių priesagos *-ynė(s)* vediniams apskritai nėra labai būdinga (apie 6% visų veiksmažodinių vedinių). Apie NR ir NF pamatinių veiksmažodžių struktūrą dėl duomenų stokos sunku ką tiksliau pasakyti.

4.4. Lyginant vienaskaitos forma DLKŽ(k) pateiktus ir daugiskaitinius vedinius matyti, kad „vienaskaitiniai" dažniau daromi iš pirminių veiksmažodžių (37,72%), o daugiau nei pusė daugiskaitinių vedinių (60,00%) – iš mišriųjų veiksmažodžių. Žodyne nėra daugiskaitinių priesagos *-ynė(s)* vedinių padarytų iš priešdėlinių veiksmažodžių. „Vienaskaitiniai" vediniai triskart dažniau nei daugiskaitiniai gali sietis su keliais pamatiniais veiksmažodžiais.

Vienaskaitos forma pateiktieji ir daugiskaitiniai veiksmų pavadinimai labai skiriasi pamatinių veiksmažodžių struktūra. Vienaskaitinių vedinių daugiausia (71,43%) padaryta iš išvestinių veiksmažodžių, pvz., *barškalýnė*, *erzelýnė*, *kaitalýnė* ir kt., iš pirminių veiksmažodžių padaryta tik 7,14% (*lojýnė*), iš mišriųjų veiksmažodžių nėra nė vieno vedinio. Tuo tarpu daugiskaitinių vedinių daugiausia (61,11%) išvesta iš mišriųjų veiksmažodžių (*gaudýnės*, *šaudýnės*, *tąsýnės*), 27,78% – iš pirminių (*niovýnės*, *slėpýnės*, *žaidýnės*) ir tik 11,11% (šešiskart mažiau nei iš mišriųjų) – iš priesaginių veiksmažodžių (*kumštýnės*).

4.5. Veiksmažodiniams priesagos *-ynė(s)* vediniams būdingi šie darybos pamato pakitimai:

1. Praleidžiama pamatinio veiksmažodžio priesaga ar išplėstinės priesagos baigiamoji dalis, pvz., *kankýnė* : *kankìnti*, *kumštýnės* : *kumščiúotis*, *erzelýnė* : *erželiúoti*. Priesagos dalies praleidimas būdingas tik vienaskaitos forma pateiktiesiems DLKŽ(k) pavyzdžiams. Iš viso apie 25% vedinių turi tokiu būdu pakitusį darybos pamatą.

2. Sangrąžos afikso praleidimas, pvz., *niovýnės* : *niáutis*, *slapstýnės* : *slapstýtis*. Tai labiau būdinga daugiskaitiniams (apie 50% visų daugiskaitinių vedi-

nių), gerokai mažiau – vienaskaitos forma pateiktiesiems vediniams (*maudýnė* : *máudytis*).

3. Šaknies balsių kaita, (pvz., *landýnė* : *lįsti*) pasižymi tik apie 4% šios priesagos vedinių (vienaskaitinių).

Ateityje galima būtų dar patyrinėti, kokie darybos pamato pakitimai būdingi atskirų darybos kategorijų vediniams, tačiau tikslesnei statistikai šiuo požiūriu DLKŽ(k) trūksta duomenų.

LENTELĖS

1. Veiksmažodiniai priesagos *-ynė(s)* vediniai pagal darybos kategorijas

Eil. nr.	Darybos kategor.	*-ynė* sk.	*-ynė* %	*-ynės* sk.	*-ynės* %	*-ynė(s)* sk.	*-ynė(s)* %	Eil. nr.
1.	NI	49	42,98	1	5,00	50	37,31	1.
2.	NL:	25:	21,93	-	-	25:	18,66	3.
	NL(C)	6	24,00*	-	-	6	24,00*	
	NLgr	19	76,00*	-	-	19	76,00*	
3.	NAg	23	20,18	-	-	23	17,16	4.
4.	NA	14	12,28	18	90,00	32	23,88	2.
5.	NR	2	1,76	-	-	2	1,49	5–6.
6.	NF	1	0,88	1	5,00	2	1,49	5–6.
Aiškios darybos		114	100,00	20	100,00	134	100,00	Aiškios
vediniai			(98,28)	-	-		(98,53)	daryb. ved.
?		2	1,72	-	-	2	1,47	?
Iš viso		116	100,00	20	100,00	136	100,00	Iš viso

2. Vardažodiniai priesagos *-ynė(s)* vediniai pagal darybos kategorijas

Eil. nr.	Darybos kategor.	*-ynė* sk.	*-ynė* %	*-ynės* sk.	*-ynės* %	*-ynė(s)* sk.	*-ynė(s)* %
1.	NL:	100:	90,91	–	–	100:	90,10
	NL(C)	77	77,00*	–	–	77	77,00*
	NLgr	23	23,00*	–	–	23	23,00*
2.	NAt	7	6,36	1	100,00	8	7,21
3.	NC	3	2,72	–	–	3	2,70
Aiškios darybos		110	100,00	1	100,00	111	100,00
vediniai			(99,10)				(99,11)
?		1	0,90	–	–	1	0,89
Iš viso		111	100,00	1	100,00	112	100,00

* Visų NL.

3. Priesagos *-ynė(s)* vediniai pagal pamatinių veiksmažodžių sandarą

Pamatiniai vksm.	*-ynė*		*-ynės*		*-ynė(s)*	
	sk.	%	sk.	%	sk.	%
Pirminiai	27	37,50	5	26,32	32	35,16
Priesaginiai	20	27,78	2	10,53	22	24,17
Mišrieji	10	13,89	11	57,89	21	23,08
Priešdėliniai	4	5,55	–	–	4	4,40
Keli vksm.	10	13,89	1	5,26	11	12,09
?	1	1,39	–	–	1	1,10
Iš viso	72	100,00	19	100,00	91	100,00

4. Priesagos *-ynė(s)* vediniai pagal darybos kategorijas ir pamatinių veiksmažodžių sandarą:

a) vienaskaitos forma pateiktieji vediniai

Darybos kategorijos		Pamatiniai veiksmažodžiai					Iš viso
		pirm.	priesag.	mišr.	priešdėl.	keli vksm.	
NI	sk.	24	5	8	5	7	49
	%	48,98	10,20	16,33	10,20	14,29	100,00
NL	sk.	10	7	3	1	4	25
	%	40,00	28,00	12,00	4,00	16,00	100,00
NAg	sk.	7	5	3	–	8	23
	%	30,43	21,74	13,04	–	34,78	100,00
NA	sk.	1	10	–	2	1	14
	%	7,14	71,43	–	14,29	7,14	100,00
NR	sk.	–	2	–	–	–	2
	%	–	100,00	–	–	–	100,00
NF	sk.	1	–	–	–	–	1
	%	100,00	–	–	–	–	100,00
Iš viso	sk.	43	29	15	8	19	114
	%	37,72	25,44	13,16	7,02	16,67	100,00

b) daugiskaitiniai vediniai

Darybos kategorijos		Pamatiniai veiksmažodžiai					Iš viso
		pirm.	priesag.	mišr.	priešdėl.	keli vksm.	
NA	sk.	5	2	11	–	–	18
	%	27,78	11,11	61,11	–	–	100,00
NF	sk.	–	–	1	–	–	1
	%	–	–	100,00	–	–	100,00
NI	sk.	–	–	–	–	1	1
	%	–	–	–	–	100,00	100,00
Iš viso	sk.	5	2	12	–	1	20
	%	25,00	10,00	60,00	–	5,00	100,00

c) visi vediniai

Darybos kategorijos		Pamatiniai veiksmažodžiai					Iš viso
		pirm.	priesag.	mišr.	priešdėl.	keli vksm.	
NI	sk.	24	5	8	5	8	50
	%	48,00	100,00	16,00	10,00	16,00	100,00
NA	sk.	6	12	12	2	–	32
	%	18,75	37,50	37,50	6,25	–	100,00
NL	sk.	10	7	3	1	4	25
	%	40,00	28,00	12,00	4,00	16,00	100,00
NAg	sk.	7	5	3	–	8	23
	%	30,43	21,74	13,04	–	34,78	100,00
NR	sk.	–	2	–	–	–	2
	%	–	100,00	–	–	–	100,00
NF	sk.	1	–	1	–	–	2
	%	50,00	–	50,00	–	–	100,00
Iš viso	sk.	48	31	27	8	20	134
	%	35,82	23,13	20,15	5,97	14,93	100,00

Gauta 1998 07 01

SUTRUMPINIMAI

DDR – Ambrazas S. *Daiktavardžių darybos raida. Lietuvių kalbos veiksmažodiniai vediniai*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla, 1993.

DLKG – *Dabartinės lietuvių kalbos gramatika*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla, 1996.

DLKŽ – *Dabartinės lietuvių kalbos žodynas*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla, 1993.

DLKŽ(k) – kompiuterinis DLKŽ variantas.

LKG – *Lietuvių kalbos gramatika* 1, Vilnius: Mintis, 1965.
LKI – Lietuvių kalbos institutas.
LKM – P a u l a u s k i e n ė A. *Lietuvių kalbos morfologija: Paskaitos lituanistams*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla, 1994.
LKMA – P a u l a u s k i e n ė A. *Lietuvių kalbos morfologijos apybraiža*, Kaunas: Šviesa, 1983.
LKŽ – *Lietuvių kalbos žodynas* 1–2, Vilnius: Mintis, 1968–1969; 3–6, Vilnius: Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla, 1956–1962; 7–9, Vilnius: Mintis, 1966–1973; 10–15, Vilnius: Mokslas, 1976–1991; 16–17, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla, 1995–1996.
LKŽD – S k a r d ž i u s P. *Lietuvių kalbos žodžių daryba*, Vilnius, 1943.

LITERATŪRA

A m b r a z a s S. 1995: Lietuvių kalbos kuopinių ir vardažodinių vietų pavadinimų darybos raida. – *Lietuvių kalbotyros klausimai* 33, Vilnius: LKI, 180 – 200.
J a k a i t i e n ė E. 1980: *Lietuvių kalbos leksikologija*, Vilnius: Mokslas.
J a k a i t i e n ė E. 1988: *Leksinė semantika*, Vilnius: Mokslas.
U r b u t i s V. 1988: *Žodžių darybos teorija*, Vilnius: Mokslas.

ABLEITUNGEN MIT DEM SUFFIX *-ynė(s)* in "DABARTINĖS LIETUVIŲ KALBOS ŽODYNAS" (Wörterbuch der litauischen Gegenwartssprache")

Zusammenfassung

Im Beitrag werden manche Möglichkeiten, die Wortbildung mit Hilfe des Computers zu untersuchen dargelegt. Bei der Analyse der Bildungen mit dem Suffix *-ynė(s)* werden vorwiegend die Verbalableitungen in Betracht gezogen.

Bei der Einteilungen der Verbalableitungen nach Kategorien ist festgestellt worden, daß diese Bildungen vorwiegend Geräte, Handlungen (der größte Teil der Pluralbildungen), auch handelnde Personen, Ortsangaben bezeichnen. Für Bezeichnungen von Handlungsresultaten, Feiertagen und Bräuchen liegen nur wenige Belege vor.

Für Ortsbezeichnungen sind nicht nur Verbal – sondern auch Nominalableitungen charakteristisch. Die letzteren machen den größten Teil (mehr als 90%) der Nominalableitungen aus, wobei sie häufiger als die Verbalableitungen die semantische Schaltierung eines Sammelbegriffes aufweisen.

Der größte Teil der Nomina mit dem Suffix *-ynė(s)* (cca 80%) ist von Substantiven und nur cca 1/5 von Adjektiven abgeleitet.

Die Verbalableitungen stammen größtenteils von ursprünglichen Verben ab. Wenn Ableitungen mit dem zu erörternden Suffix aus sekundären oder gemischten Verben entstehen, fallen die Suffixe der letztereu (vgl.: *kankỹnė : kankìnti*) oder die Endteile ihrer erweiterten Suffixe aus. Im letzteren Fall gehen aus dem Grundverb in die Ableitungen die Formanten *-al-* (*gargalỹnė*), *-d-* (*šildỹnė*), *-st-* (*kraustỹnės*) u. a. über.

Außer diesen erörterten Veränderungen des Grundverbs ist kennzeichnend für die Ableitungen mit dem Suffixe *-ynė(s)* der Austal des reflexiven Affixes des Grundverbs (*niovỹnės* : *niáutis*), seltener die Verschiebung seines Wurzelvokals (*landỹnė -lįsti*).

DERIVATIVES WITH THE SUFFIX *-ynė(s)*
IN „THE DICTIONARY OF MODERN LITHUANIAN“

Summary

The present article deals with the deverbative words with the suffix *-ynė(s)* from „The Dictionary of the Modern Lithuanian“. It is the attempt to show how the computer may help in the investigation of some linguistic problems. There are some statistical data of the word formation with mentioned suffix in the article.